

160 dikter

1

***ännu en varelse
dimmig av kärlek***

Sandra

är den långa slanka
sängkammarmön
i lång klänning
och örhängen

på höga klackar
alltid påtänd
på piller
och sprit
och glatt humör

Sandra lutar sig
fram i stolen
lutar sig
halvvägs mot Glendale

jag väntar på att hennes huvud
ska slå i garderobens
dörrhandtag
medan hon försöker tända
en ny cigarett
på den nästan utbrunna
förra cigaretten

32 år gammal gillar hon
unga välvårdade
släthyade gossar
med ansikten som
nyttillverkade tefat

det har hon kungjort för mig
och tagit med dem hem till mig
för inspektion:
tigande blonda nollor av
ungt kött, som
sitter
står
talar
på hennes order

ibland har hon med sig en
ibland två
ibland tre
för inspektion

Sandra är väldigt snygg i
lång klänning
Sandra kunde antagligen
krossa en mans hjärta

jag hoppas att hon
hittar ett.

du

du är ett odjur, sa hon
med din stora vita mage
och dom där håriga fötterna.
du klipper aldrig naglarna
och dina händer är feta
du har tassar som en katt

och lysande röd
näsa
och dom största ballar
jag nånsin har sett.
du sprutar sperma som
en val sprutar vatten ur
hållet i sin rygg.

odjur odjur odjur,
sa hon och kysste mig,
vad vill du ha
till frukost?

gudinna på 1.82

jag är rätt stor
antar det är därför mina kvinnor alltid
verkar små
men den här gudinnan
på 1.82
som är fastighetsmäklare
och konsthandlare
och kommer flygande från Texas
för att träffa mig
liksom jag flyger till Texas
för att träffa henne –
hon är en hel del
att grabba tag om
och jag grabbar tag om det,
om henne,
jag drar hennes huvud bakåt
i håret,

jag är riktigt macho,
jag suger på hennes överläpp
hennes mutta
hennes själ
jag sätter på henne och säger:
”jag tänker spruta in het vit
sås i dej. jag har inte flugit
hela vägen till Galveston för att
spela schack.”

senare ligger vi där
sammanslingrade som mänskliga vinrankor
med min vänstra arm under hennes kudde
min högra arm om hennes midja.
jag tar tag om båda hennes händer,
och mitt bröst
min mage
mina testiklar
min lem
snärjer sig in i henne,
och genom oss
i mörkret
rinner strålar
fram och tillbaka
fram och tillbaka
tills jag glider av
och vi somnar.

hon är vild av sig
men kärvänlig
min gudinna på
1.82
får mig att skratta
skrattet hos vanställda

som fortfarande behöver
kärlek,
och hennes välsignade ögon
är rotade djupt in i hennes huvud
som bergskällor
långt inne,
svala och hjärtegod.

hon har frälst mig
från allt som inte
finns här.

***jag har sett för många luffare med
glasartad blick sitta under någon bro
och dricka billigt vin***

du sitter med mig
i soffan
nu ikväll
en ny kvinna.

har du sett
dokumentärerna om
djur som
äter upp varandra?

de visar död.

och nu undrar jag
vilket av oss två djur som hinner före
med att äta upp den andra
först fysiskt

2

**jag, och
hon, den gamla kvinnan:
sorg**

den här poeten

den här poeten,
han hade druck
it i 2-3 dagar oc
h gick upp på sc
enen och och ka
stade en blick på
publiken framfö
r sig och bara vi
sste att han skul
le göra det. på s
cenen stod en fl
ygel och han gic
k bort och lyfte u
pp locket och sp
ydde ner i flygel
n. sen stängde h
an locket och ge
nomförde sin up
pläsning.

man var tvungna
att ta bort sträng
arna ur flygeln oc
h tvätta ur den på
insidan och strän
ga om den.

jag kan förstå var
för de aldrig bjöd

in honom igen. m
en att meddela an
dra universitet att
han var en poet so
m gärna spydde i f
lyglar, det var inte
schysst.

de betänkte aldrig
kvalitén i hans upp
läsning. jag känner
den här poeten: ha
n är likadan som al
la vi andra: beredd
att spy var som hel
st för pengar.

vinter

stor sladdrig skadad hund
påkörd av en bil, som stapplar
mot trottoaren och avger oerhörda
låten
med kroppen förvriden
och röda strålar sprutande ur
stjärt och mun.

jag stirrar på honom
och kör vidare
för hur skulle det se ut
om jag stod och omfamnade
en döende hund på en

trottoar i Arkadien
med blod insipprande i min
skjorta och mina byxor och
kalsingar och strumpor och
skor? det skulle bara se fänigt ut.
dessutom tror jag på kuse nummer 2
i första loppet
och jag tänkte satsa på honom ihop
med 9:an i andra loppet. jag gissade att
Dagens Dubbel skulle ge
typ 140 dollar
så jag var tvungen att låta
hunden dö ensam där
mittemot varuhuset
där fina damer jagade efter extrapris
medan det första snöfallet föll över
Sierra Madre.

vad folk vill ha

Vallejo skrivande om
ensamhet medan han
svälter ihjäl;
Van Goghs öra ratat av en hora;
Rimbaud som rymmer till Afrika
för att leta guld men hittar
obotlig syfilis;
Beethoven som blir döv;
Pound släpad genom gatorna
i en bur;
Chatterton som äter rättgift;
Hemingways hjärna nerdroppande

3

filmer i rött

scarlet

jag gläds när de kommer
och blir lättad när de går

jag gläds av att höra deras klackar
närma sig min ytterdörr
och jag blir lättad när
de där klackarna
klapprar iväg

jag blir glad av att få knulla
jag är glad över att jag
bryr mig
och jag känner mig lättad
när det är över

och
eftersom det alltid är
antingen början eller slut
är jag glad för det mesta

och katterna utanför
knallar fram och tillbaka
och jorden cirklar kring solen
och telefonen ringer:

”hej, det är Scarlet.”

”vem då?”

”Scarlet.”

”okej. kom över.”

jag lägger på, och tänker:
det är kanske nu det händer

går in på muggen
lägger en snabb kabel
rakar mig
badar

klär på mig

slänger soppåsarna
och kartongerna med tomflaskor

sätter mig och lyssnar till ljudet
av annalkande klackar
som snarare liknar en annalkande armé
än seger

det är Scarlet
och i mitt kök
fortsätter kranen droppa
där behöver rensas.

det får jag ta itu med
senare.

rött hela vägen

rött hår
äkta
hon slängde med det
och frågade:
”är min häck
fortfarande till behag?”

vilken komedi.

det finns alltid en kvinna som
kan rädda dig från en annan
kvinna

och medan den kvinnan räddar dig
gör hon sig klar att
fördärva.

”ibland hatar jag dej”,
sa hon.

hon gick ut och satte sig
på min veranda och läste
i min Catullus, och blev kvar därute
i en timme.

folk passerade förbi mitt hus
och undrade hur en så ful
gammal man kunde få tag i
något så vackert.

jag begrep det inte heller.

när hon kom inknallande
tog jag tag om henne och
drog ner henne i mitt knä.
jag lyfte mitt glas och sa:
”drick det här.”

”aha”, sa hon, ”du har blandat
vin och Jim Beam, du tänker
bli stygg.”

”du har henna i håret,
eller hur?”

”*titta* inte nu”, sa hon,
reste sig upp och drog ner
byxorna och trosorna, och
håret därnere var lika rött
som det däruppe.

inte ens Catullus själv
kunde ha önskat sig något
mer enastående eller
förunderligt behag;
men småningom blev han
yr av lust
efter mjälla unga gossar
som inte var galna nog att bli till
kvinnor.

4

**populära melodier
i de sista resterna av
förståndet**

flickor i strumpbyxor

flickor i strumpbyxor
med hallonrött läppstift
sitter på busshållplatsernas bänkar
13 år gamla ser de trötta ut.
det är varmt i solen
och skoldagen har varit
tråkig, och att komma hem blir
tråkigt. jag kör förbi i min bil
och sneglar på deras varma ben.
de vänder bort blicken –
de har blivit varnade
för hänsynslösa kåta gamla karlar;
de tänker helt enkelt inte
släppa till utan vidare.
men tråkigt är det
att sitta och vänta minut efter minut där
på bänken, och år efter år
därhemma, och böckerna de bär på
är tråkiga, och maten de äter
är tråkig, och till och med
de hänsynslösa kåta gamla karlarna
är tråkiga.

flickorna i strumpbyxor väntar,
inväntar rätt stund och ögonblick,
och sen kommer de att ta steget
och dra ut på
erövringståg.

jag kör omkring i min bil
och sneglar längs deras ben
lättad över att jag aldrig kommer att
bli en del i deras himmel
och helvete. men det där hallonröda
läppstiftet på deras sorgsna
väntande läppar! det vore fint att
ge dem varsin grundlig kyss
och sen lämna dem tillbaka.
fast bussen lär
få tag i dem först.

pissa på er bara

på vägen nerför flygplanstrappan
sa en kvinna till en man
att jag var död.
en veckotidning meddelade
att jag var död
och så var det någon som sa sig ha hört
att jag var död, och sen
skrev någon en artikel
där han sa typ att
vår Rimbaud vår Villon är
död. samtidigt skrev en gammal suparkompis
en drapa om att jag inte längre
kunde skriva: ett riktigt Judasjobb.
de där pruttarna suktar otåligt
efter att jag ska dö. nå, jag lyssnar på
Tjajkovskis pianokonsert nr 1,
och hallåmannen hade sagt att Mahlers
5:e och 10:e symfonier skulle sändas sen

från Amsterdam,
och de tomma ölflaskorna trängs
på golvet, och det är fullt med cigarettaska
över mina underkläder och min mage,
jag har bett alla mina damer
dra åt helvete, och
till och med detta
är en bättre dikt än någon
som de där dödgrävarna
kan skriva.

konstnärliga kretsar

hon skrev brev till mig i flera år.
”jag sitter i köket och dricker vin.
det regnar ute. barnen
är i skolan.”

hon var en vanlig medborgare, som
bekymrade sig över sin själ,
sin skrivmaskin,
och sitt rykte som undergroundpoet.

hon skrev hyfsat bra och ganska ärligt
men först långt efter att andra
hade visat på vägen fram.

hon brukade ringa mig när hon blivit full
klockan 2 på morgonen
klockan 3 på morgonen
medan hennes make sov.

”det känns skönt att höra din röst”,
brukade hon säga.

”skönt att höra din röst också”,
brukade jag svara.

jag menar,
vafan säger man...

till sist kom hon ner till stan.
jag tror det hade något att göra med
Chapparal Poets Society of California.
de skulle välja styrelse. hon ringde mig
från deras hotell.

”jag är i stan”, sa hon, ”vi ska
välja styrelse.”

”okej”, sa jag, ”välj nåra bra.”

jag la på luren.

telefonen ringde igen.
”men hörnu, vill du inte träffa mej?”

”visst”, sa jag, ”vad är det för adress?”

när hon lagt på drog jag en tralla
bytte strumpor
drack en halv flaska vin, och
körde dit.

de var fulla allihop och försökte
få omkull varann.

jag körde henne tillbaka
hem till mig.

hennes skära trosor
var spetskantade.

vi drack en del öl
och rökte, pratade om
Ezra Pound, och sen
sov vi.

jag minns inte säkert längre
ifall jag körde henne till flygplatsen
eller inte.

hon skriver fortfarande brev
och jag besvarar vart och ett
elakt
i hopp om att hon ska
sluta skriva.

en dag kanske hon råkar bli
berömd som Erica Jong
(hennes ansikte är mindre vackert
men hennes kropp är snyggare)
och jag kommer att tänka,
herregud, vad har jag gjort –
där bet jag mig i tummen.
eller snarare: jag tog aldrig
något bett.

men jag har hennes boxadress
och jag bör nog meddela henne

att min andra roman kommer ut i september.
det borde hålla hennes bröstvårtor hårda
medan jag funderar över mina chanser på
lämplig litterär dam
i koryféklassen.

jag har bruna fläckar i kalsongerna också

jag hör dem därute:

”sitter han alltid och knackar maskin
så här sent?”

”nä, det är väldigt sällan.”

”han borde inte sitta och knacka
så här sent.”

”det gör han nästan aldrig.”

”dricker han?”

”det tror jag han gör.”

”igår gick han till brevlådan i underkläderna.”

”jag såg honom också.”

”några vänner verkar han inte ha.”

”han är gammal.”

”han borde inte knacka maskin
så här sent.”

de går in, och det börjar regna
samtidigt som 3 pistolskott hörs
ett halvt kvarter bort, och en av skyskraporna
nere i centrum börjar brinna
10 meter höga lågor som
slickar sig upp mot den slutliga
domedagen.